

Edward Wieczorek

Streszczenie doktoratu „Działalność biskupa Michała Klepacza w zakresie teorii i praktyki pedagogicznej (1893–1967)” ks. dra Edwarda Wieczorka

Łódzkie Studia Teologiczne 21, 301-302

2012

Artykuł został opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

się zagadnienia sądowego dochodzenia odpowiedzialności z powodu szkód wynikłych z nielegalnego aktu administracyjnego, wydanego przez organ administracji kościelnej.

Praca obejmuje całokształt problematyki odpowiedzialności administracji kościelnej na obecnym etapie jej rozwoju. Daje odpowiedź na pytanie, w jaki sposób prawo kanoniczne chroni jednostkę administrowaną przed wadliwym i szkodliwym funkcjonowaniem organów kościelnej władzy wykonawczej. Praca uwzględnia poglądy i wyniki badań kanonistów polskich i zagranicznych. Główny jej trzon stanowią własne przemyślenia autora, oparte na krytycznej analizie materiału zawartego w źródłach prawa kanonicznego, zwłaszcza KPK z 1917 r. i KPK z 1983 r., w projektach nowych przepisów prawnych oraz w orzeczeniach Roty Rzymskiej i II sekcji Sygnatury Apostolskiej.

STRESZCZENIE DOKTORATU
DZIAŁALNOŚĆ BISKUPA MICHAŁA KLEPACZA
W ZAKRESIE TEORII I PRAKTYKI PEDAGOGICZNEJ
(1893–1967)
KS. DRA EDWARDA WIECZORKA

Obrona: Wydział Nauk o Wychowaniu, UŁ, 28 października 2002 r.

Promotor: prof. dr hab. Tadeusz Jałmużna, UŁ

Recenzenci: prof. dr hab. Bogusław Śliwerski, UŁ

dr hab. Krzysztof Jakubik, prof. Uniwersytetu
Kazimierza Wielkiego w Bydgoszczy

Dzieje pogłębiania i poszerzania się świadomości: człowieka, chrześcijanina, kapłana, profesora, pasterza – tak sugerował nazwać pracę historyczną o biskupie Michał Klepacz – arcybiskup Karol Wojtyła 31 stycznia 1967 r. podczas kazania żałobnego w katedrze łódzkiej. Przedstawiona praca *Działalność biskupa Michała Klepacza w zakresie teorii i praktyki pedagogicznej (1893–1967)* ukazuje tego wielkiego humanistę jako twórczego pedagoga: filozofa i praktyka, kapłana rozmianowanego w Bogu, w drugim człowieku i całym stworzeniu. Nie był twórcą systemów wychowawczych, ale porządkował na użytek duchownych i świeckich wiedzę pedagogiczną.

Poszczególne rozdziały wprowadzają w zagadnienie zaangażowania biskupa M. Klepacza w jego działalność na rzecz szkoły katolickiej, a także jako znakomitego nauczyciela: prefekta szkół, wykładowcę uniwersyteckiego i biskupa. Po uka-

zaniu myśli pedagogicznej, która kształtowała ks. M. Klepacza, została pokazana sylwetka kapłana i biskupa, który poświęcił wiele miejsca w swojej twórczości pisarskiej zagadnieniom ówczesnej szkoły. Do końca swego twórczego życia biskup M. Klepacz angażował się w przekaz myśli kształtującej drugiego człowieka, poprzez listy pasterskie, mądre i głębokie kazania i ciekawe audycje radiowe.

Biskup M. Klepacz był wrażliwy na problemy oświatowo-pedagogiczne. Znał prądy pedagogiczne i nimi się dzielił, ale nade wszystko wychodził naprzeciw drugiego człowieka, w postawie dialogu i tolerancji. Umiał słuchać i prowadzić dialog – to postawy najbardziej charakterystyczne dla biskupa M. Klepacza.